

کځځان کځلان گځځا نه وه - 72 - ... که ریم کا که

رځځه کی له ده قهری ئامځدی، له ئاقاری قهځاقومری، چ ببینم! له دووره وه سوارځک تځز ده کات، هات هات، وا تځگه یشتم زهرده پهځه و به کلکه ی هوردا دابه زیوه، یان بووکځکی خانه دانه و قه یسه ریه ک زځځی پځوه، نزیکتر بځوه، زهرده پهځی چی، زځری چی! مارگرځته، کچه کورده فله یه و له فیشه کان زهر د ده چځته وه،

72

له کځځانی سینه ما حه مرا سووځاینه وه، که وتینه ناو کځتر و مریشک و په له وهران، پځشترځ ئځره م دیتبوو، هه نده ک مه یدانی مریشکانیان ده گځتځ، هه نده ک هی کځتران، برا گه وره ی رځحانه پرسى: حه زتان له چ ره نگه؟

رځحانه به زهر د و من به سپی وهځاممان دایه وه، به دوو کځتری سپی، له به فر سپیتر هاتمه وه ماځځ، برای رځحانه سهره باځی کځتره کانی به شځوه یه ک به ست که تینی فځیان هر تا سهر دیوار بځبکات، دایکم چه ند گځتی:

دمځره، کوځم، کځتر دمځره.

دمځری چی دایه! حه زم له کځتره.. لهو جووته کځتره ی له گه ځ فازیل رځحانه کځیمن، حه وشه و سهربان پځبوون له کځتر، چ تشتت ههځدابا بهر کځتر ده که وت، بځځم چه ند ته نه که له سهر دیواری حه وشه روو له حه وشه ریزبوونه! له هه ندځ جځ لیس له سهر لیس، به هځلانه ی کځترمان ده گځ لیس، هه موو ده یانگځ لیس، وشه که له سهر زاران ناسک بوو، هی ئه وه یه له گه ځ هر گمه گمځکی کځتر، له گه ځ هر هه ځفځینځکی کځتر بیځځیه وه، به ځام مه لای جه هه نده مځ لیسى به زاریدا نه ده هات، هر هه ځنده ش نا، له ده ستی هاتبا لیسى له زمان ره شده کرده وه، ئاخر هر جارځ به نزیك ماځځ مه دا تځده په ځی، منداځ، کچه که ی حه مه د مه ستانیش له گه ځمان ده یگځته وه:

مه لا و مه لا ژن کځتری سهر لیسى

پځم له مه لا نا، مه لاژن فسی

مه لا جوځنی پیسی ده دا، هځند پیس، رووی نووسینه وه ی نیه:

دایکتان له شه یتان با ی خواردووه، سه گ بتره کځ، هی وه ک ئځوه ی لځ ده رده په ځځ، به راز تفی له ناو گه ځی دایکتان رځکردووه.

ئیدی بهره بهره بوومه کۆترباز، دهمکۆی و دهمفۆشتهوه، زۆر جۆری کۆترم پهیداکرد، هینداوی، ئورفه، شهکرلی، سابوونی، سەر لووس، سەر به کۆاوه، پێ بهتووک، بێ تووک... شەش حەفت ساڵ ماڵی ئێمە کەوتە بن کۆتران، تەماشای هەر لیسەکت دەکرد، هەلکەت دەدی، فەرخت دەدی، یان تازە لە گۆپووشکۆشان بوون، کاتێ پووشم بە دندووکی کۆترکەوه دەدی لە خۆشیان لە باڵم دەدا، دەمزانی هەلکە و بەچکە بە دواوهیە.. جار جارە کۆمەکم پێکەوه هەدەستاند، سەبەرکی جوانیان بە سەر حەوشە و باندا دەنەخشاند، جاریش هەبوو کۆترکم هەستاندوو، هەر ئێوە هەستانە بوو و نەهاتێتەوه، وای خەفەتم لەو کۆترە دەخوارد کە هەمدا و نەدەهاتەوه.

هەندێ کۆتر لە کەنە من زوو جەرد دەبوون، ئێوە کۆترەم هەرگیز لە بیرناچێتەوه، لە بنی دنیا دەهاتەوه، لە بیرمە جاری یەکەم لە بن حەسارکۆنی رۆی کەسنەزان و دێپە بەرەللام کرد، کاتێ هاتەوه، لە ماڵ بوو، شاگەشکە بووم، جاری دووهم، دەچووینە کۆپێ لەگەڵ خۆم هەنایە ناو ترومبۆل، دایکم وای زانی بێ ماڵی پلکمی دەبەم، لە پشت کەسنەزان لە راستی ئاوی دێپە لە جامی ترومبۆلەوه هەمدا، کاتێ لە کۆپێ گەڵایەوه، کۆتری جەرد لە حەوشە دانی دەخوارد، جەرەکیدێ هەر لە رۆی کۆپێ لە کەن بەردەکە ئیمامی عەلی هەمدا، جاری چوارەم لە سەر پردەکە دێگە، باوه م نەدەکرد بێتەوه، هاتەوه، دواتر لەو کۆترە خۆمەوه باوه م بە ئەفسانەی کۆترەنا، ئێوە ئەفسانەیە کۆتر نامەبەری دنیا بوو، لە نێوان و ئاتان تەتەری دەکرد.

لە دای خۆم دامناوو، لە سەردانی داد، کۆتر بێمە کۆپێ، لە بن پەیکەرەکە حاجی قادر، بەرەلای بکەم، فازیل رۆحانە گۆتی: ئەگەر لەو هاتەوه، لە حەجەش دێتەوه.

هەر ئەویش ئێوە رۆژە نازناوی کۆپێ بە کۆترەکەوه نا.. قسەکە رۆحانەم زۆر لە دێ خەشە، وەرزهکەش وەرزی چوونە حەجەیه، بێرمە کردەوه داخوا خزمکی نزیك ناچێتە حەج کۆترەکم بیات و لە سەر گۆپی پێغەمبەر هەیدات.

دێنیا بووم، لە کەن حاجی قادر دێتەوه، ئێ، ئێستا وا دەورو سوێ کۆتری کۆپێ دەدەم، وەک بێ ئامادە دەکەم بێ گەشتی دوور، دانی بێ رۆدەکەم، دەمەوێ تروپ بێ، نەک لە رۆپێ برسی بێ، ناو لیسەکەشم بێ پێکرد لە گەنم..

وەبیرم دێ رۆژی پێش سەردان، لە سەر بان چاوم بێبوو کۆتری هەنیشوو، کۆتری ئاسمان، لە پێ بەرد نەمزانی لە کێه لاوهات، کۆترە هەنیشوو کانیشی هەدایە ئاسمان، شەقە یان لیسیان لەراندهوه، دەبینم کۆتری کۆپێ، بە لا باڵ، فۆ فۆ دەفۆ، ئێستا نا کەمکێتر دەنیشێتەوه، دێتم لە سەر ماڵی حەیدەر کەلاباز نیشتهوه،

يان كهوته خوار، غارده.. ده بينم مام برايم نهرم نهرم دهست به
پشتي دادند و ده:
ئهوه كې بهردى لډاى، دهستى بشك.
سهرى هه بى و گډتى:
ئهوه تڼ لډت دا؟ چن دډت هات!
گډتم:

هې منه، نازانم كې لډيدا.
باوه بى پډمكرد و داميهوه، وهيش! ده بى رانى شكاوه، شكاوو، كډتري
كډ بى سهردانى كډ بى و حه جى له دهستچوو، زډرى نه برد، مرد، تډروپ
بى گريام، چ گريان! ژنك گوتى:
ئهوه چيه، ده بى دهزگيرانت مردووه، بى وا ده گرى؟
له بيرمنه چ سهربردهى كډتري كډ بى لهوانه يه دوو ساډ دواى كډينى
جووته كډتري يه كه م بووب، ئاخر ههراشتر بووم، رهنگه پډم خستبته
ته مه نى شهيتا نيبوون.. ئ، پتر خه م لـهوه دهخوارد،
دارلاستيقها ويژه كه م نه ديته وه، نه مزانى كډ بوو، گومانم بى ئه ن
قه يسى چوو، به مام ئه و ده رنه چوو، هزار سوډندى خوارد و درډشى
نه ده كرد، جگه له وه له گه منيشى نه ده كرد و برادره بووين.
ئه و ژنه ي ده م تازه ما بىان هاتبووه گه هك، خه كى كوستان
بوون، مډرده كى كه دوو ته مه نى وى هه بوو، وهك ده يانگوت قسه شى
هه ده بډكاند، گوتبووى:
خودايه، تا نه مبه يته وه كوستانى كډله شين، داواى نوډر و رډووم
لډمه كه.

به مام ژنه كه شارى به هزار كوستان نه ده گډيه وه، زډر جار ده يگ:
حوكمه ت ئډنده ئيشه باشه كردووه، مډرده كه مى له چياو چډل
هه قه ندووه.

له كډشه ي ژن و پياوه كوستانيه كه گه، قسم له (دهزگيران)ى زارى
ژنه كه يه، ئه و ژنه ي ده تگوت هه ر ئستا له ئاسمان دابه زيوه و هشتا
باى سهر زهوى و نه كه وتووه، ئه و ژنه له جلكوبه رگى له چ ژنه كى
گه هك نه ده چوو، چه فيه ي به شوه يهك ده به ست، جوانيه كى واى ده داى،
پياوى دين و حهيران ده كرد.. به دهزگيرانه كى زارى ژنه
كوستانيه كه، يه كسهر كه ويار هاته ناو ديده ي خه يا م، جار له و
خه يا ه ش گه و ده گه موه زوهر و ده بمه پلى پډنجه مى سهرتايى،
واته ساى (75-76)، له و ساى خوډندن س چوار گرته هه يه، به دهنگ
و رهنگه وه هى له بيرچوونه وه نين: مستى من، تفى ياريده دهر، زنجيرى
پانتډى مام ستاي.. ئه گهر له بيرتان ما بى، من به وشه ي سووسكه
توو ه ده بووم، توو ه بوون پتيان لډابام ده ته قيم، مه گهر س براكه
به (پاپا) هډنده توو ه بان، بابى س برا كډاو كى وهك هى پاپاى ناو

تهله فزیلانی له سهر ده نا، کابرایه کی رهقه هی ده موچاو باریکی لووت کهم در ژ بوو، مندا بهو س برایه یان ده گ: کوانی پاپا، نهوان به پاپاو منیش به سووسکه شت و هار ده بووین.

چهند قوتابییهك زوو زوو بهو وشهیه توو هیان ده کردم، رژه کی له نزیك تانکی ئاو، نهو جیهی ده تگوت جی کالی بزنانه، قوتابی ئویان ل ده خواردوه، قوتابییهك، تا نهو سا لانهش ناوه کهیم له یاد بوو، دامیه بهر ده س ئی (سووسکه، سووسکه، سووسکه) ههر خم ک کرد، ههر گ تیهوه، ئیدی چن تانکیه که پ ده بوو، له سهری ده ژا، نهوها له سهرم رزا، بی چووم و تا هزم تدا بوو مست کم راوه شانند، ب ناو چاویم راوه شانند، بهام دم و که پووی گرت، خون، چ خون! رزانی وام نه دیتبوو، وهك به لووعی ئاو خون هاته خوار، یه ک گوتی:

وه ل کوشتی..

یه ک:

بابی گا..

یهك دوانك هه اتن، ههر ده ب ههوا هی شه ه که بگه یه ننه بهر وه بهر، چ بکهم خایه! هه اتن، بیرى هه اتن هاته سهرم، به سهر دیواردا ئاودیو بووم، نهو دیو یه کهم ریزه ما هی ئیسکانه، دیواره که بند بوو، خم ش کردهوه، له گه نهو ههش پم زر ئشا، له کاتی کهوتنه سهر زهوی، قم کهوته ناو دهستی پیاو ك:

نهوه چت کردوه، هه دى؟! خم راپسکاند و هیچم و نه گوت و ده رپه یم، تازییه کی ما هی راوچیه که کهوته دوام، نه یگرتم، له په ینه وهی نهو جاده یه که ئامانه ی ل وه ده سوو ایه وه، هه نده ی نه ما بوو بن ترومب ل بکهوم، شوفر سهری ده ره ناو جو ن کی مزی هاویشته، له دى خم جو ن کی مزترتم تیگرته وه، نه چوومه وه ما، چووم له سهر گ هی پیری سوارچاکان پشوو کم دا، له کاتی بهر بوون چوومه وه، له ما شه ه کهم نه گ اوه، درهنگ جه بار جانتا کهی ب هه نایه وه، بهام چ ههوا کی وای نه دام، گوتی:

نازانم، چ بوو، وابزانم، هیچ نه بوو، مام ستا هیچیان نه گت.

سبهی به ترس و له رزه وه چوومه وه قوتابخانه، د نیام بهر وه بهر بانگمه کات و دارکاریم ده کا، وانه ی یه کهم چوو، هیچ نه بوو، وانه ی دووهم، سه یم، زهنگی ما ش لیدا کهس نه هات ب ت ب لهو کو هت دا، بهام کو ه که له بن چاوانه وه ته ماشای ده کردم و وهك ب هی لوم ل بکر ژ و ل ل له له ناو نارنی گهرم هه گرتیم، له دواى نهو مست و خو نه وه، له زاری کهس گو م له (سووسکه) نه ب وه، نازانم ک بوو گوتی:

مسته کهت درهنگ راوه شانند.

بەر له گڼانهوهی زنجیری مامستا، با چاو به پلدا بگم و هاوپله کانم به سهر بکه مه وه، له بیرمبه له پلهی یه که مه وه تا ئره، له هر پللهك س چوار هاوپلم به جلهشتوو و له پلهی نو به س چوار کی به جلهماو گه یشتووم، برا کهی خمم به هلی نه خشیه وه له پلهی دووهم جلهشت، سهره نگی کوئی مامستا همه سالج، بابی به دهستی خلی ئهستی، هه نه بهم ئه کوهمان له پلهی پهنجهم به جلهشت، بابی گوتی:

کوئی من له کوئی خه کی زیاتر نیه، به ههقی خلی نه به، ده به هر لهو پله به.

کرده و گوتهی ئه مامستایه ده نگی دایه وه، پچهوانه ی مامستایه کیدی که له بیرمه کوکه ی گه یشته پلهی پهنجهمیش نه یده زانی ناوی بابی بنووس، له بیرکاریش ئه وها بوو:

یهك ك یهك دهكات ته چه ند؟

ده یگ: مامستا، دهكات ته یهك.

+یهك كه م یهك دهكات ته چه ند؟

- مامستا، دهكات ته یهك.

+ئه دی یهك جار ان یهك دهكات ته چه ند؟

- مامستا، دهكات ته دوو.

مندا ناویان لهو کوئی مامستا نا بوو (یه کودوو)، پلهی شه شه میشی له گه من ته و او کرد.

ئ، له هه مووان پتر خه می شوکری حاجی مرادمه، نه گه یشته پلهی پهنجهم، ئه و له ته مبهلی نه بوو، دهستکورتی گه اندیه وه و وا له سه یداوه عاره بانه راده کشت، ئیدی زلمان به جلهشت، زرش له سه رمان راوهستان تا گه یشتین، ئه وه قسه ی برا گه وره بوو، ئه وانه س برا بوون، کهس له بیرى نیه له که یه وه ده خوئن، برا گه وره هر زر ک نه، من هشتا له زگی دایکم بووم، ئه و چ ته بهر خوئندن، هر پله کی به دوو سا و پتر به یوه، تا گه یشت ته پلهی پهنجهم ده سا ی پتر پچه وه، مامستایه کی (موته بیق) گه تبوویه یه حیا:

له بیرته، له پلهی یه کهم به یه که وه داده نیشتین؟
برا گه وره گه تبووی:

ئ چ بکه م مامستا، ئه من واسیته م نه بوو!

پلهی پهنجهم قوتابی ز رهشتب وه، زرشیان له ئینگلیزی، بیرکاری، عهره بی مابوونه وه، دیدار له ته نیشت برا گه وره دانیشوو، ئه و کو ه به بهژن نا، به سه روریش زه لام کی ته واه، مامستا ناوه ناوه ده:

دیدار، رد نه کهت بتراشه و سمیه یشت کهم کورت بکه وه.

ئه وهش لوقمانه له ریزی ناوه ند له پستی پشته وه داده نیش، ئه و

کوټهش ته واولېک له من ههراشته، وای بزانه سې ساټه یه، ټو کوټه
پټکه نینه کی هه بوو، هر مام ستایې دهستی له بهر زده کړده وه، پټکه نینه
دهستی شلده کړد و راسته کی رانه ده وه شاند، مام ستا تایه ری مټوو،
ده یگ ته لوقمان:

ټ به پټکه نینه برد ته وه..

ټو لوقمانه دواتر به ځی و بهرد و پلاریه وه د ته وه ناو گټه وه.

ټ، زنجیری مام ستاکم له بیرنه چ، ټو مام ستایه، له بهر خاتری
منداکه کانی ناوی نا م، زوو زوو ده یگ ته:
بخه ون..

ده خه وتین، سه رمان به سر مټکه ده کړد، خه ومان له ځ مان ده خست،
رټ ټک نازانه ک بوو، گټی قسه کت پټده م به م به کهس نه یی:
مام ستا... شتی قټ ده کات

گټم: کوو ده زانی؟

گټی: من له کاتی ځ خه واندن به دزیه وه ته ماشام کړدوه.
چه ندی گټم، شته قټه که چیه؟ نه یگ ته، بووه مهراق، منیش هر چه نده
ز ر ده ترسام، به م به دزیه وه که رته چاو کم ده کړده وه، ده مدیت،
مام ستا له دوو س قوتابی نزیکه ب وه، سهری قوتابیه کی ده خسته بن
لچکی چاکه ته کی، باشه ټووه چ ده کات، من ټو دیمه نم س چوار
جار، له گه دوو قوتابی دی، خویه ټووه چی ده کات! ده مویست له دوو
قوتابیه پیرسم، له رووم نه ده هات، به سر ځ م نه هاتبا ټ ستاش
نه نیی بن چاکه ته کی مام ستام ب ټ اشکرا نه ده بوو، نوو ستین و هات،
سهرم که و ته بن لچکی چاکه ته کی، خویه، ده ب به ته مای چ ب؟ ټای!
ځ زنجیری پانت ټه کی ده کات وه، نازانه زنجیره کی تا کو هټ نایه
خوار، له گه ځ م که و تمه قسه، ترس و شهرم ده یانگ:
ک به..

سووکه زا ځ کیش گوتی:

دا ز ی شتی بکه..

وه بیرمه پا م به زگیه وه نا، ره نگه ویستې تم هاوار بکه م، مام ستا
دهستی راستی خسته سر زارم، به دهستی چه پیشی زنجیره کی
هټ ک شایه وه، دوور که و ته وه و گوتی:
هه ستنه وه.

پټده چوو مام ستا هه سټیکرد ب له هه یژاردنه کی هه ی کړد ب، ټاخر
تا ز وه ریشم به ج هټ شت، چاوی له ئاستم هه نه هټ نا.

تف، تف، تفه کم قه تفه ت ک له بیرنا چ ته وه، ټو تفه یه که م تف و
دوا تفی قوبخانه یه، ټووه تا قیکردنه وه یه، نازانه نیوه ی سا بوو
یان مانگانه، له پ له پژمین و له بهر بوون و ک خهش له پ تر،

مام-ستا (...), ده فته ره که ی له بن دهستم راپسکاند و تف-کی له ناو چاوم کرد، ه-پ-کم له خ-م زانی و بهرچاوم تاریک بوو، هاته سهرم تفه که ی ل-بکه مه وه، هاته سهرم مست-کی ل-دهم، خ-م گرت و هیچم نه گ-ت، له حه ژمه تا زمانم له گ- کهوت و قسه شم ب- نه هات، تا بپرسم، ب-؟

وهك بتم ل-هات، پاش که م- ده فته ره که ی دامه وه و گوتی:
ت- زیره کی، چ-ن ق-پیه ده که ی؟! کت-به که ت داخه..
ته ماشاده که م، له بنه وه، له نزیك پ-م کت-ب-ك کراوه ته وه، زمانم ب-وه و گوتم:

ئاگام له و کت-به نیه و منیش نه مکړد-ته وه.
ئ-ستاش ت-نه گه یشتم نه-نیی ئه و کت-به چی بوو، کو-ه که ی ته نیستم هه زار سو-ندی خوارد دهستی ئه و ی ت-دانیه، ئیدی ئه و مام-ستایه بووه دوزمنی بابه کوشتم و ز-ر جار ده مویت بچه سهر ر-ی و به دارلاستیق- ت-ی-ه تفه که ی ل-بکه مه وه، له نیو-ی ر- په شیمانده بوومه وه، ئیدی من له ز-وهر رقم له س- مام-ستا ده ب-وه:
(...), (.....), ئه و مام-ستایه ش که سهری قوتابی ده خسته بن لچکی چا که ته که یه وه.

ئا، (حه مام و ئه مام) ه که شم بیرکه و ته وه، ره نگه له باب و باپیران تانه وه ئه و درووشمه تان بیستب-ت که ب- که ریم قاسم ده گ-ترا)) زه عیم زه عیم لیلئه مام.. دیمو قراتیه وه سه لام) له ده ورو به ری هه ول-ر-ش ببووه: ((زه عیم زه عیم لیلئه مام دوو مه تره ق و س- زه لام)) خورشید هات ئه و درووشمه ی گ-ی، بابی س- برا که ی له ج-ی که ریم قاسم دانا، سه لام و زه لامه که شی کرده حه مام:
عه بدلقادر لیلئه مام

به قوون رووتی ل- حه مام
براکان توو-ه بوون و گه یان دیانه بهر-وه بهر، له بیرمه مام-ستایه ك درووشمه که ی لا جوان بوو، نه یده ویست ئه و قوتابیه له سهر ئه و قسه خ-شه سزا بدر-، ب- بهر-وه بهری روون ده کرده وه، که (قوون) ه که (ق-ه) ه، ئه و ق-ی گوتووه، به ق- رووتی ب- حه مام، بهر-وه بهر ده یگ-ت:

با ق-یش ب-، ئیشی ئه و نیه، بابی خه-ك بن-ر-ته حه مام!؟
هه روا ب-ته وه، ههر له و سا-ه ی خو-ندن، مام-ستای وهرزش بردمیه تیپی با-ه وه، دیاره من له یاریی ت-پت-پان-، ت-پی پ-، چ له قوتا بخانه چ له گه-ه ك خراپترین بووم، له ت-پان- پ-کیان نه ده کردم، هه بوو ده یگ-:

ل- ت-پ ه-نانه وه خراپ نی.
به-ام له یاریی باله له ز-ربه یان باشر بووم، ئیدی چوومه تیپی

زښوهر، دوو سځه جاريش له گډه پانې گهوره ياريان کړي و
بردمانه وه، له بېرته جاري يه کم که به جلکي وهرز شوه له
گډه پانې گهوره چوونه ناو گهډه، شهرم دهست و پښې بهستم، وه بڼې
سهرما به ستمې، بڼې ماوه چې نه خوله کډه له جگړې څخه نه بزووتم، تڼې
دهات زهق زهق ته ماشام ده کړي، رسته گهرمه کې مام ستا نه با، له
به ره قهه يا تووي دهمامه وه:

دهی، شاره‌ک‌ی زاره، هه‌مه‌ت.

به و رسته‌ی تایه‌ره فه‌ندی ده‌ست و پـم بـوه، گه‌مه‌یه‌کی باشم کرد.
له‌وه‌وه ئاشنایه‌تیم له‌ گه‌ گـه‌پانی یاری په‌یدا کرد و زوو زوو
له‌گه‌ فازیل رـحانه و زـریدی ده‌چوینه ته‌ماشای تـپانه و زـر جار
له‌ رـیـش پـرتـه‌قاـمان ده‌دزی، ماـه‌کانی گه‌ه‌کی کـماری بن
دارپـرتـه‌قاـ کهوتبوون، ده‌چوینه سهر شانی یه‌کتر و پـرتـه‌قاـمان
لـده‌کرده‌وه و هه‌هه، جار کـگیرام و تـه‌هـدرام، نه‌وه‌ک له‌بیریکهم،
ده‌یگـه‌مه‌وه: سه‌ چوار کهس بووین، رـحانه له‌ سهر ملی من بوو، خـرا
خـرا پـرتـه‌قاـی لـده‌کرده‌وه و ده‌یخستنه باخه‌یه‌وه، له‌ پـه‌خـی
هه‌دایه‌ خوار و گوتی:

کوہ، ہہ، ہن، ہات۔

من به هه اتن رانه گە یشتەم، قەڵەم کەوتە ناو دەستەکی گەورە، چ لە دەستی ئەفەندی نەدەچوو، دەتگوت دەستی دابوو، وەرگەڵایە سەرم، دەستمپەنە کرایەو، دیتەم رەحمانە لە دوورەو پرتەقاڵان داو، بە پرتەقاڵ دایگرتووین، قەڵەك بەر منیش کەوت، کابرا لە ترسی خڕکە پرتەقاڵان بەریدام و هه اتەم، لە رەیدە گەتی:

+ له بهر تۀ ۀو هه موو یرته قا ۀه م له دهستجوو!

- پاشه لـ به ردت تـنه ده گرت؟

+ ترسام سه ری تـ بشکـ.

هەر لهو سه‌روبه‌نده پيشه يان گه‌مه‌ی قو و زه‌نگيش فـربووين،
 له‌بیرمنیه‌ کـ فـری کردم، بهـام له‌بیرمه‌ کـ وایکرد وازی لـبهـنم،
 که‌ویار کاتـ بیستیه‌وه من و رـحانه‌ش به‌شداری له‌ گه‌مه‌ی زه‌نگ و قو
 ده‌که‌ین، گو‌تی:

وازنه هــنن، به دایکتان دهـم.

وازمه‌نا، وا بزائم من تهنه يهك دوو جار نه و پيشه شهيتانيهم
کردبوو، نه ناو له نانه هي باممه، دواي وازه ناهم له پيشهكه،
لهگه به بام له جه يهك ده هاتينه وه، ديتمان كوريزگه به هر له ته مه ني
من ده بوو، ته په قوه كي پهي تي به زهنگي ده رگا يه كه وه نووساند و
هه بات، بام گوتي:

ئەھل ، يېشەي ، يېشەي شەيتانە .

نهمه‌ش، بیشتر و امان ده‌کرد، له سهره کوبان، له په نا دره‌ختلک خمان

ده گرت، خاوهن ما ده هاته ده ر، چاوی ده گ، ا، کس دیار نیه، ده چ وه ژوور، دیاره ده نگی زه نگی نه پساو ته وه، د ته وه ده ر، ده بین ته وه ده ست نیه، قو ه زه نگی ل ده دا، ل یده کرده وه و چه ند جو ن کی مزی ده نارد و ئ مه ش له د ی خ مانه وه ده مانگوت: هر به خ ت..

بیستم، به ام نه مدیت، لوقمان ئو کو هی پلاری ه نده ی ب ن یه ک ده یشت، جار ک لهو گه مه یه ده گیر، کابرا ده یباته مه خفه ر و لهو ت روپ ت هه ده در.

لوقمان پاشان د ته وه ناو گ انه وه، کچه فه لم بیرکته وه و و نه یه کی نیشاندده ده مه وه:

به ری به چیا که و تنه وه له ما ی ب ن ئو کچه چه کداره م له ناو چ وه یه کی گچکه که به ته نیش ت ئاو نه یه کی گه وره وه ه واسرا بوو، دیتبوو، به ام له من واب ئو ویش و نه ی کچه که ی ته وار ب جوانی و و نه ب ن و فیشه کدانی له خ به ستوو، ئاخر ئو کچه ی ده م، جاروبار له نواندن کی پ ناسکی، پ ی ده دایه بابی و چه کی ده کرد و له خ ی ده به ست.

دره نگی پ که و تم کچه ی ناو چ وه، نواندن ناکات و به راستی پ شمهرگه یه، نازانم ئ وه، به ام من ئو هام ناسی، ر ژه کی کچه که ی پلکه به ند ب ژ، گه وره ش بوو، ژن گ ته نی، پ باخه ی مه مک بوو، ئو کچه ی ماری به ده ست ده گرت، چه ق ی ده وه شان د، له دنیا ی جگه له مشک له هیچ نه ده ترسا، لهو به ری که ند له سر پشتی که ر کی سپی به چوار په له د، ف ته که ی سه ری له ش وه ی جه مه دانی به ستوو، ت په ی و وه ختابوو پانمان بکاته وه، لهو سه ره وه گو مان له شاتکه ش ته: داک داکم، ده ی مارگر ته، مارگر ت..

نازادی هاورم:

+ ده زانی مارگر ت ک یه؟

- نا

+ کوو! ئو پ شمهرگه یه که کوشتیان و وه خته کی و نه ی له ز ر ما مان هه بوو.

- ک کوشتی؟ جاش!

نه هاو کهم و نه کس وه امی (ک کوشتی؟) یان نه دایه وه، ل من به (ک کوشتی؟) م گرتبوو، له بن زمانم چه شارم دابوو، له گه خ مم ده گ، ا، له هر ج یه ک مارگر ت ده هاته ناو قسان، ئه گه ر شهرمم نه کردبا، ک کوشتی؟ خ ی به ناو قساندا ده کرد، وه امی (ک کوشتی؟) م له ما ی ب ن ش ده ستنه که و ت، به ام شت کم له (ب کشتیان؟) بیست، جار لهو ده گه، هه وکه به دوا ی خ یدا ده گه ب بن، به دوا ی یه که م پ شمهرگه ی کچدا ده گه ب بن، ژنی ب ن له گه ک مه ک

و نه و هه نډك فېشهك له حېوشه خستېوونيه بن عهرد، به جـيه كـهـى
ناكه و تـهـوه، ئه كـرهم بـنـ دياره ئـستا له جياتى بـنـ گهـسكى دهـسك
دارى درـئـى له دهـسته، دهـيگـ تهـ ژنـ خـ:

ژنـ، سـر بهـخـنـ، تـ تهـنـ گهـسكدانـى ژـرـ و حېوشه و پـشـ دهـركـتـ له
سـره، بهـامـ من جاده و كـانـى چـهـنـد گهـهـكـ گهـسك دهـدهـم، مانـدووم،
بـيـنهـوه، و نهـكان بـيـنهـوه، با بهـخـياـ بگهـمهـوه سـهـردهـمى بـنـ كه
ئهـحمـد حـهـسـن بهـكـرم بهـسـپان نهـدهـزانـى، بـيـنهـوه، مـنى بـنـ و
مارگرـت بـيـنهـوه.

بـنـ دوايوهـى شـشـ بهـخـيدا ريا، بـبووه ئهـو شـتهـى كه سـهـردهـمانـ
هـهـنـد كهـس بهـگووـئـ و هـهـنـد كـيش بهـگوـى شار و جاده ناويان
دهـهـنا، بـنـ جارـ دوو مارگرـتـى ديتـبوو، ئهـوهـى گـاـيهـوه:

رـژهـكى له دهـقهـرى ئامـدى، له ئاقارى قهـاقومـرى، چ بـيـنـم! له
دوورهـوه سوارـكـ تـز دهـكات، هات هات، وا تـگهـيشـتم زهـردهـپهـه و به
كلكهـى هـهـوردا دابهـزيوه، يان بووكـكى خانـهـدانه و قهـيسـهـريـهـك زـ
پـوه، نـزيـكـتر بـوه، زهـردهـپهـى چى، زـرى چى! مارگرـتـه، كچه كورده
فهـلهـيه و له فېشهـكان زهـرد دهـچـتهـوه، له بابـ لوـقـمانـ پـتر خـهـريـتهـى
بهـستـوه.

ئهـرـ مهـبهـستى بـنـ له بابـى لوـقـمان كـ بوو؟
ئهـمـن چـنـ دنـيا بووم كه ئهـلا خودايه، ئهـوهاش زانـيم مهـبهـست مهـلا
مـستهـفايه، پـشـ بهـچـياكهـوتـنهـوه، له كـلانـ دهـمانـگـتهـوه: (بـزى بابـ)
لوـقـمانـى شـهـش خـهـريـتهـى له شانى، وهـلـ كوـهـكهـى بـنـ كه ئهـويـش
لوـقـمانـى ناو بوو، ده گومانـى راكـردم و گوـتى:
بابـ لوـقـمان بابمه و كهـسـيدى نيه، بابم شـهـش نا، حـهـفـت خـهـريـتهـشى
دهـبهـست.

منـداك دهـ:

وهـى بابـه لهـو شـلمانـه! لـ، بابت گايه؟ سـينـگى گاش جـى حـهـفـت
خـهـريـتهـى لـ نابـتهـوه!

ئهـرـ چـيمان داوه له بابـ لوـقـمان و خـهـريـته! باسـمان له مهـ
مارگرـتـه، ئهـو كچهـى بهـرستهـيهـك رچهـيهـكى شـكانـد، شـشـ و نـاى
نهـدهـكـرد، له وهـامـى بهـرپرسي گهـوره فهـرمووى:

ئـز هـاتمـه بچمه شـهـ، نهـك رونيـشم له نـكـ خـوانـه و سـرـ، مـن تـيرـگـ
نا، تفهـنگـم دهـو.

مارگرـتـ، تفهـنگى كـرده شانى، دواتر پـكهـوتم كه له دـيرـكى نوـ،
دـيرـكى پـشمـهـرگـايهـتى يهـكهـم كچه پـشمـهـرگـايه، به مـهـتـ وهـرگـرتـن له
عـيسـا درووشـمى (كوردستان يان نهـمان) گوتهـوه، گوتهـوهـيهـك بهـر لهـو
له گهـرووى هـيچ ژنـكهـوه كهـس نهـيـبـيستـبوو.

كهـوتمـه سـراخى و نهـى ئهـو پـشمـهـرگـه كچه عـيسـايـيه، ئازاد هـهـرـى

پـدام و زـری نه برد بـی هـنام، وهی وهی چه ند جوانه، کار له گوگوش
و نهوانه نیه، دهـی ئهستـرهی زهرده و له سهر قهـاتـ هـهـهاـتووه،
له فیشهک و تیشک زهردهـچـتهوه هـزمده کرد له چـوهی بگرم و له
نـوان کچی کافرـش و گوگوش به دیواریهوه بکهـم، نابـت، وـنهـی
پـشمهـرگه له دهستی ههر کهـسـ بگیرـ، رـی مووسـ و قهـنارهـی دـته
پـشـ، هاتم ئهستـرهی زهردم، تـ بـ مارگرـت، له نـو مهـم و زین
شاردهوه، مه بهستم داستانه کهی ئهحمه دی خانیه، ناو ناوه کتـبـم
ده کردهوه، تهواوـکـ ته ماشای ئهستـرهـم ده کرد و ده مپرسی:
کـ دهستی چووه ئه و پـشمهـرگه ئهستـرهـیه و به دهستی کـ کوژرا؟
که وتمه پرسیار، هه بوو ده یگـت:

شـشـ به دهستی خـی کوشتی
هه بوو ده یگـت:

شـشـ شتی وا ناکات.

وهـامـم دهستنه کهوت، دواي چه ند سالـکیدی ده گهرـمه وه لای ئه و کچه
فهله یه له نـوان مهـم و زینم هـشار داوه، ئـستا سهرـ له
کاوـهـکانی بایم ده دهـم.

به دوویدا د